

Uppseendeväckande Realisation af Vinterkläder för Herrar.

Endast tre dagar

TORS DAG, FREDAG OCH LÖRDAG 22-24 DECEMBER

I The Grand Clothing Co. 800 Main Str.
THE SHELTON SALES CO.

OMBESTYRER REALISATIONEN.

VI HA I UPPDRAG ATT FÖRSÄLJA HELA VINTERLAGRET TILL LAGA PRISER

Anteckna nedanstående priser. Följ sedan strömmen till 800 MAIN STREET.

HERROFVERROCKAR \$3.95. Omkring 30 rockar af olika snitt, några med höga stormkrazar. Värda \$8.50 till \$10.00 pr styck. Realisationspris \$3.95.	BOY'S "KNICKERS" PR PAR 44c. Vanligt pris 65c. till \$1.00. Realisationspris 44c. par.	HERROKOSTYMER FÖRFÄRDIGADE FÖR HAN \$9.95. Fint "worsted" och importeradt "Tweed". Förfärdigade af de bästa skräddarna. Vanligt pris \$15.00 till \$18.00. Realisationspris \$9.95.
MOCHA HANDSKAR 49c. 30 dusin Mocha handskar för vuxna män. Vanligt pris \$1.00. Realisationspris 49c.	MANSEYXOR. \$1.39. 190 par mansbyxor af fint "worsted" och importeradt "Tweed". Vanligt pris \$1.75 till \$2.75. Realisationspris \$1.39 par.	SWEATERS FÖR MAN 69c. I skifande kulörer och med olkfärgade bårder. Vanligt pris \$1.25. Realisationspris 69c.
HERROKOSTYMER \$6.89. Moderna. Värda \$12.00 till \$15.00. Stor variation af mönster. Realisationspris \$6.89.	HERROFVERROCKAR \$5.95. 84 rockar, svarta eller gråa, af "tweed" i många storlekar. Värda från \$9.50 till \$15.00. Realiserar sig för \$5.95 styck.	SPECIELLT. Herrokostymer. Vanliga priser \$22.50 a \$25.00. Senaste modellen. Förfärdigade af olika sorter af English Worsted och Serge. Säljes nu för \$13.95.
29 ÖFVERROCKAR \$16.95. Kragen enbart vard mera. Svart Beaverbyxor, äkta uterkrage. Vanligt pris \$35.00. Realisationspris \$16.95.	58 HERROFVERROCKAR \$11.95. Stor omväxling af typer. Moderna. Försedda med berömda Prestokragarna. Vanligt pris \$17.50. Realisationspris \$11.95.	

HUNDRTALS ANDRA AF DE SORTIMENTER, SOM FINNAS I EN VALFÖRSED D MANSSKRADDE-RIAPPAR TILL FÖRANANSVARDT LAGA PRISER.

THE SHELTON SALES CO.

ÖPPET OM KVALLARNA TILL KLOCKAN 10.

KOM OCH SE!

NARA GRAND OPERA HOUSE.

Vallgossen.

Det var i den brådmeste höstnattningen oeh på den stora gården Björklunda gick det ett till. Det ena höllas efter det andra, förspändt af oxar och hästar, äkte in på det rymliga lidret och ute på ången och invallen viftade det af förkläden och räfsor. — Dagverkarne gingo i blotta skjortärmarna och kastade hövulmarne med gaffeln i vagnarne under det ett moln af kringflygande hotappar dansade en lustig ringlans högt i skyn.

Då hördes vållinglans visst ej melodiska men nog i detta fall för de sveltiga arbetarne ute på ången ganska valklingande ljud. Högaflar och räfsor åsido, och snart syntes dagsverksfolket vid sina resp. markorgar i något trösk skugga njuta af de enkla anrättningarne.

En dåsig ro hade efterträtt den nyss så lifliga brådsken. Själfva bonnarnes yfriga bladkronor tycktes försunkna i midnagshvila: sakt och motvilligt vickade löfven för de nyckfulla fläktar, som då och då strocko genom den stilla, heta luften.

Plötsligt hördes ett förskräckligt ovasen ner från gårdet:

"Kossa — kossa — ditt lea troll — du skulle ha — hjaip — mor!" Udd det gällt fortvifvadt.

"Nu har naturligtvis den odäggan, Barfota-Petter, låtit kreaturen på åt hafrevängen igen", röt rättaren, grep ondt gör det mig, då jag skälles för "utboling" och "oakta" och aut, det skär mig i hjärtat mer än slagen.

Men ränta bara", forfor han med vredesgrånad ögon och de små händerna knöto sig, så knogarne hvitnade. "Ränta bara, när jag blir stor så... När jag bara läst mig fram, skall jag resa till Amerika; när jag kommer igen, ska' jag allt visa dem, att Barfota-Petter inte skäms för sig." — Petters saga var en annan af de vanliga. Hans mor hade, beordrat af den hon trödde på, lämnat honom af den lilla, värmlöst kråk, att uppfostras af församlingen.

Efter en del glädjeflösa år, tillbrak-krona, skilte långsamt sjunka ned ta på fattighuset, hade han fått platskom svandann, drog han fram ur

"Herregårdsfröken!" Nu har hon ä som vallgoss på Björklunda. Med bröstfickan en i en obegagnad fin ter fräst Petter från ett kok stryk." barns vanliga nyfikenhet hade lilla fröken Karin snart gjort bekantskap med pojken, som vallade korna och gick barfota mest hela året igenom, helst som Petter var otroligt uppfinningsrik ifråga om att anlägga dammar och bygga kvarnar och sågar i den lilla bäcken, som ringlade fram genom ångarna.

Ett fast vänskapshand hade snart, trots skillnaden mellan dem, förenat de båda: den lilla bortklemda flickan och den träsige vallgossen.

Lilla herregårdsfröken var moderlös; "patron" hade för några år sedan förlorat sin milda, varm hjärtade maka. Hans stora, enda tröst var nu den lilla ljuslockiga flickan, som för det mesta kommar till den fritt ströfva omkring på de vidlyftiga ångarna, pipka blommar och åka i hövagnarne. Alla statarne och för öfrigt hela gårdens personal älskade och vårdade den lilla glada, milda flickan som sin ögonsten. — Petter tog snart tröst. Han torkade sina tårar, och ansiktet lyfte åter upp. Snart voro de två åter i färd med att gräva och timra dammar i bäcken, sedan kossorna dragit sig bort till ett annat, mindre farligt håll.

Två vintrar efter ovan anförda handelse läste Petter sig fram. Hans något för tränga jacka och lappade skor stucco hjärt af mot de andra konfirmandernas nya högtidsdräkter. Men han hade i den träsiga bristfickan en relik, som han skattade högre än alla de andras granna kläder tillsammans. Det var en liten fin nåduk, där initialerna till hans namn framstod i vackra, röda bokstäver. Hyven han fått den af, talade han inte om; gifvinnan hade strängt befallt att det skulle förbli en hemlighet, ty patronen hade förbjudit, att ja det för föresten detsamma, hvad han förmodade.

På vären samma år rest Petter mot Amerika. Haa hade mot det tilltjänsterna som upparsare, fått friska. Ingen kände för honom med till stationen och igen räckte honom en blomkruka vid afskedet. Men då han såg Sveriges sköna färsksköga-krona, skilte långsamt sjunka ned ta på fattighuset, hade han fått platskom svandann, drog han fram ur

Med bröstfickan en i en obegagnad fin ter fräst Petter från ett kok stryk." barns vanliga nyfikenhet hade lilla fröken Karin snart gjort bekantskap med pojken, som vallade korna och gick barfota mest hela året igenom, helst som Petter var otroligt uppfinningsrik ifråga om att anlägga dammar och bygga kvarnar och sågar i den lilla bäcken, som ringlade fram genom ångarna.

Ett fast vänskapshand hade snart, trots skillnaden mellan dem, förenat de båda: den lilla bortklemda flickan och den träsige vallgossen.

Lilla herregårdsfröken var moderlös; "patron" hade för några år sedan förlorat sin milda, varm hjärtade maka. Hans stora, enda tröst var nu den lilla ljuslockiga flickan, som för det mesta kommar till den fritt ströfva omkring på de vidlyftiga ångarna, pipka blommar och åka i hövagnarne. Alla statarne och för öfrigt hela gårdens personal älskade och vårdade den lilla glada, milda flickan som sin ögonsten. — Petter tog snart tröst. Han torkade sina tårar, och ansiktet lyfte åter upp. Snart voro de två åter i färd med att gräva och timra dammar i bäcken, sedan kossorna dragit sig bort till ett annat, mindre farligt håll.

Två vintrar efter ovan anförda handelse läste Petter sig fram. Hans något för tränga jacka och lappade skor stucco hjärt af mot de andra konfirmandernas nya högtidsdräkter. Men han hade i den träsiga bristfickan en relik, som han skattade högre än alla de andras granna kläder tillsammans. Det var en liten fin nåduk, där initialerna till hans namn framstod i vackra, röda bokstäver. Hyven han fått den af, talade han inte om; gifvinnan hade strängt befallt att det skulle förbli en hemlighet, ty patronen hade förbjudit, att ja det för föresten detsamma, hvad han förmodade.

På vären samma år rest Petter mot Amerika. Haa hade mot det tilltjänsterna som upparsare, fått friska. Ingen kände för honom med till stationen och igen räckte honom en blomkruka vid afskedet. Men då han såg Sveriges sköna färsksköga-krona, skilte långsamt sjunka ned ta på fattighuset, hade han fått platskom svandann, drog han fram ur

nadfull stannade, då han fick syn på henne.

Hon såg ej heller upp, förrän hon var alldeles insjå honom och uppgaf då ett litet förskräckt utrop, och blef förvirrad och stammande stående, då hon mötte främlingens forskande blick. — Men... men — det är väl aldrig... kan väl ej vara... stammande hon rodnade.

Främlingen lyfte artigt på hatten. Well. — jag vill säga — all right, det är nog Barfota-Petter, och detta är, om jag ej misstager mig för mycket den enda, som förr ägde ett sådant ord för den stackars ensamme vällpojken. Och kanske jag också nu, liksom i förra dagar får råka på ett sådant halsningsord, eller hur, snälla fröken Karin.

Ja, visst ville hon välkomna honom, men det var så svårt att finna ord, och så den förargliga rodnaden sen, som inte ville vika!

Men den förne lekkmraten, som tycktes ha funnit allt varande all right, började tala om andra saker, om huruvida han hade haft lycka med sig i det fjärran landet och medförd de hem en hel del hopsynd "money" och nu ämnade slå sig till ro någonstades i den trakt, där han upplevt så många både glada och sorgliga stunder. Han hade funderat på att ta sig en liten rar buströ, förstas om hon, som han tänkte på, ville ha honom. Och då såg den förskräckliga människan åter så menande ut, att Karin rodnade ända upp till halsstet.

Vi förbigå den vidare utvecklingen af samtalen mellan de unga två och nämna blott, att Karin efter ett par timmar kom glädsjörande i sällskap med en villigt främling som upp till sin far, till honom om halsen presenterande bemälda mansperson som sin fästman, hvarvid "patron" blef så öfverrampad, att han tappade pipan och bara strirade. Men då han hört några drag af den tillämnade någens historia gaf han denne ett kraftigt handslag och meddelade "de båda tosinarne" sin faderliga välsignelse.

"Men säg mig", frågade patronen, då han och den uplyste skvansen sötta gemyttigt pratade vid kaffet, "säg mig, hvarför går sälling så fort i Amerika? Du hade följden säkerst ät avancerat till min mår, om du stannat här". — "Ja, ser svårare, det är därför att man där kommit på den lyckliga idén att uppmantra filten i stället för lättjann. Klasskillnaden kännes vidare ej där så nedbrutande; en årlig arbetare har där rätt att få sina drömmars mål hur högt som helst och blir snarare hjälpt än hindrad i sin sträfvan att nå det. Här, förut, försökte att han har förtröende till sin egen kraft och försär att bruka den." — "Ja, huru som helst, det blir i alla fall snart omöjligt att få dagsverkarne till torpen, sedan de gamla döt undan. Det unga folket söker sig annan utkomst och flyttar sin kos.

"Ej alls att andra på, svarade någon, ty är dagsverksystemet i själfva verket till för något annat än för att slå ihjäl den lilla enista kärlek till jorden, som möjligen finnes? Det är ju en trostillsänke den att man får behålla den jordbit, man ägnat sitt lifs modus jämt så länge, som man orkar göra de förskrifna dagsverken vid gården. Och den tjänning som den egenärande jordbrukaren känner i sin sträfvan med tanken, att han arbetar för sina efterkommande, är naturligtvis helt och hållet främmande för dagsverkarne. Det kan sammanfogas ej förundra någon att de unga försöka att på annat håll skaffa sig något, som de med full rätt kunna kalla eget, att arbeta för.

"Nej, jag jag säga", fortsatte han med ifver, "skulle jag mot en liten årlig bestämning afgift gifva innehafvarne af dagsverkstörpen och deras efterkommande — märk detta — rätt att som egen besitta jorden, så länge som de själva eller deras ättlingar det önskade. Det kunde kanske göra, att det kändes mindre bittert.

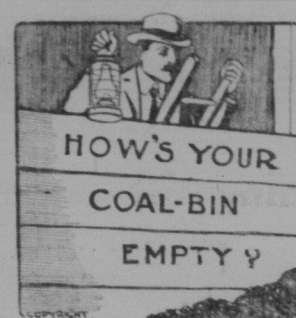
"Ja, men tänk dig också: är det stort tillfredsamt att lik en hund jagas bort från det gamla kära ställe, som sett en ödas och där man hunnit blifva intimt bekant med hvarje tufta, hvarje träd."

En halfvärd sniffting bördes, och en dörr slogs hårdt igen på gamla Björklunda.

Snart visade sig fröken Karin med friska spår af tårar på sitt ansikte. Hon gick försänt i tankar framåt vägen, som ledde till gårdet.

Det var bekymmersamt. Hennes far hade på grund af borgensförbud delat och oegynnarna konjunkturen råkade på obestånd, och en vill han, att Karin skulle taga till äkta steniska assessor Hagedin på Ulfbo, för att med någens pengar frälsa det hotade Björklunda.

Men det var just det Karin inte ville. Ty oafsett att en förbindelse med den gamle, obehagliga assessorn föreföll henne i högsta grad motbjudande, fanns det i hjärtat djupet en röst, som minde om en viss person, hvilken i det fjärran landet i väster sträfvade och svetades för att arbeta sig upp till en oberoende ställning. Föresatt som hon var i sina all annat än angenäma tankar, märkte hon ej, hur det mot henne på vägen kom en obekant mansperson, som med pyfikna, igenkännande blickar såg sig omkring och förvånad och vörd-

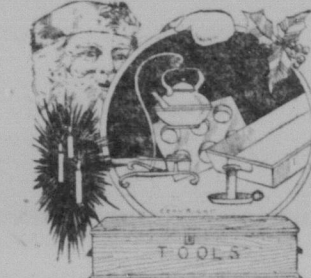
Hvarför icke
låta oss

fylla ert kolbehov. Vi ha ett stort förråd af amerikanska hårda och lösa kol samt kolgärder i alla delar af staden. Gif oss en order.

D. E. Adams Coal Co. Ltd.

Hufvudkontor 224 Bennatyne Ave.

NAR DU KÖPER DINA JULKLAPPAR, KOM DA TILL OSS, OM DET SKALL VARA JÄRN- ELLER METALLVAROR.

Vi ha ett präktigt lager af sladar, skridskor, hockeysticks, syordningar för framtimmer, kam- och borststopp-sats och alla slags julpresenter till fäder, moder, systor, bröder och käresta.

Linklater Bros. & Elder

PHONE 2790.

SAND OSS

4 CENTS

i timarken för postporto så erhåller ni 2 exemplar af

NIELSEN & LUNDBECK'S SVENSKA ALMANACKA...

Kalender för 1911

Boken, som är 20 sidor, innehåller: Fullständiga Svenska Almanackan; Paragrafer af Svenska Statens konstitution; Forna dagars domstolar; Afstånd från New York till olika platser i Amerika, Europa och andra världdelar; Naturalisering af invandrare; Något om Mexico; Farmprodukters värdestöring; Immigrationsstatistik; Världens försvär; Invandringsstatistik; Sveriges representation i Svenska Statens konstitution; Svenska Statens representation i Sverige; Sveriges republik; Internationella fördrag; Öppnandet af handelsfria; Prestanda och deras löner; Svenska Statens högsta myndigheter; Det nya tillståndet; Ekonomisk statistik; Utskottsstatistik; Några bankregler; Seder och bruk för 60 år sedan; Solbeljaren; Om Goldströmmen; Littra skattningar; Lefnadsberättelser; Färdar; som handskrivits; Järnvägsstatistik från New York till olika delar af Europa, Asien, Afrika och Australien; Om telegrafer, telegrafer och telefoner; Världens skolor; Färdstatistik; Diversa uppgifter samt statistik m. m.

Vi utgifva denna Almanacka för att anpassa vår affär och sända ut två exemplar till varje som sänder oss 4 cents för porten.

NIELSEN & LUNDBECK,

24 State St., New York, N. Y.

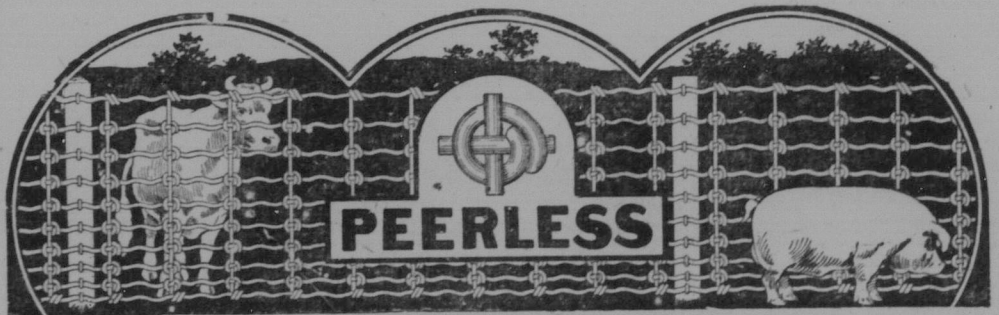
En God Jul
och
Ett Godt Nytt År

samt uttala den förhoppningen, att vi allt fortfarande måtte omfattas af den ärade allmänhetens förtroende.

NELSON SASH & Door Co.

273 HIGGINGS AVENUE.

PHONE M. 3911.

Det stängsel, hvarpå Ni kan lita.

"Peerless" är det BASTA stängsel, ty det är förfärdigadt af den bästa metoden, af det bästa materialet och af goda arbetare — i en förstklassig fabrik.

The "PEERLESS" är konstrueradt så, att det är utomordentligt starkt. Hansyn har tagits till alla förändringar på grund af temperaturväxlingar, häftig påkänning m. m.

THE BANWELL HOXIE WIRE FENCE COMPANY, LTD.
DEPT. A, HAMILTON, ONT. or Winnipeg, Man.

To Turn Any Kind of Stock